

Casa Natal Rafael Casanova

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Casc Urbà - c. Rafael Casanova, núm. 8
Emplaçament Al costat de l'església de Sta. Maria. Actual Museu Municipal.

Coordenades:

Latitud: 41.81158
Longitud: 2.09807
UTM Est (X): 425084
UTM Nord (Y): 4629250

Classificació

Número de fitxa 08138 - 127
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic Modern Barroc
Segle XVI-XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Domèstic
Observacions protecció: Incoat-bic/Monument/resol/19761221/BOE/19770114
Data aprovació: dl., 10/01/2000 - 12:00
Número inventari Si, IPA nº 417
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Generalitat de Catalunya - c. Portaferrisa, núm.1 08002 Barcelona
Fitxes associades:

Descripció

Casa Pairal de la família Casanova. La façana nord té dos balcons, en el seu primer pis, que donen a la plaça de l'església de Santa Maria i dos més petits que pertanyen al segon pis. L'edifici té dos cossos i unes petites golfes on actualment es troben les calderes del sistema de calefacció del museu. El cos primitiu del s. XVI i l'altre afegit, del s. XVII. La planta baixa era l'antiga cavalleria. Actualment és el vestíbul del museu i és on s'ubica l'arxiu municipal, de fet hi ha un detall només entrar, uns esglaons que servien per ajudar a pujar als cavalls, que ens indica la relació amb aquests animals en l'antiguitat. És mencionable la presència en aquesta mateixa planta, d'un pou interior, recordant-nos la importància de la família que dintre de la societat del moment, era benestant. Altres detalls arquitectònics també ho recorden. S'arriba a la planta noble per una gran escala de pedra ampla, si mirem cap el sostre trobem el primer dels escuts que ens recorda que som a la casa Casanova. L'exterior d'aquesta escala està coberta amb una torre-cúpula de 15 m. De la sala noble de l'època, només resta la capella amb l'enrajolat català, verd i blanc i l'alcova decorada amb pintures, restaurades al 1987, que representen seqüències bíbliques de la vida d'Esther. La resta de les dependències (6) estan dedicades a la història dels Casanova a Moià i a l'aparició d'en Rafael Casanova en la política de Catalunya i la guerra de Successió. Des de l'alcova s'accedeix a un balcó bastant gran on hi ha pintures ornamentals i florals que el decoren. Continuant una escala menys senyorial s'arriba al segon pis que és on s'exposa la col·lecció permanent del Museu Arqueològic i Paleontològic de Moià- Coves del Toll. Al soterrani hi ha una dependència que es fa servir com a magatzem de material didàctic dels tallers que s'ofereixen des del Museu i les seves oficines. Una de les petites dependències està ocupada per un petit laboratori de restauració arqueològica. Aquestes dependències donen pas a un gran jardí on antigament es trobava el pas de ronda de la muralla medieval i posteriorment l'hort de la casa. A la part posterior de l'immoble hi ha una galeria a migdia i l'arc d'accés, abans circular, que va ser transformat en el·líptic.

Observacions:

La família Casanova va cedir l'edifici a la Generalitat i actualment és on es troba el museu municipal. A l'inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya és denominada: Casa Natal de Rafael Casanova, Museu Comarcal de Moià.

Història

A l'any 1570, l'edifici pertanyia al pare Jaume Mas i en ell fabricava diferents teixits. A principi del s. XVII la família Casanova que procedia del mas Torre de Casanova la va adquirir. Llavors es va afegir un nou cos a l'edifici i es va reconstruir la galeria que hi havia damunt del pòrtic de l'hort. L'any 1660 neix a la casa en Rafel Casanova. L'any 1780, la família Casanova abandona l'edifici com a residència i a partir de llavors passa a tenir diferents usos. Va ser caserna, ajuntament, residència de la comunitat parroquial, escola, caixa rural i actualment museu. Adquirida per la Generalitat de Catalunya l'any 1987.

Bibliografia

AD (1981); Gran Geografia comarcal de Catalunya. Bages, el Berguedà i el Solsonès. Vol. II. El Moianès. pàg. 167-185. Barcelona. Diputació de Barcelona. Servei de Patrimoni Arquitectònic Local. nº 412. Barcelona. Generalitat de Catalunya; Servei del Patrimoni Arquitectònic. Barcelona. Generalitat de Catalunya (2008); www.cultura.gencat.net/invarquit Hernández i Herrero, G (2008); Resposta de petició R/N: 421K102GH/tt. Direcció General de Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Departament de Cultura i Mitjans de comunicació. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

